

NB Rana
Depotbiblioteket

Line Knutzon
Snart
kjem tida

Marit Moum Aune er ikkje skvetten

Å gjere Dag Solstads dannelsdeprimerte lektor, Elias Rukla, til scenefigur ville nok dei fleste meine var galmannsverk, før det vart gjort. Slik er det gjerne med gode idear både i teatret og elles. Regissøren Marit Moum Aune fekk ikkje berre ideen, ho gjennomførte han med bravur og laurbær saman med skodespelaren Kai Remlov, dansaren Ingrid Lorentzen og koreografen Arne Fagerholt. Den ballasta kan nok vere god å ha når ho no har gitt seg i kast med den danske dramatikarkometen Line Knutzons halselause komedie om tida, for ikkje å seie samtida.

- Da eg hadde lese stykket skjønte eg lite eller ingenting, men eg skjønte såpass at eg måtte ta på meg oppdraget, det går an å skjøne det samtidig, veit du, utan å ha skjønt så mykje anna.

Kva var det du skjønte da du ingenting skjønte?

- Eg skjønte at dette var eit stykke som ikkje først og fremst skulle lesast, men som måtte gjerast på golvet, og så skjønte eg at det hadde med meg å gjere, det merkar ein jo ganske fort, men samtidig så skjønar ein jo alt, stykket er ikkje vanskeleg i den forstand. Det er nærmast ei blanding av avansert absurd teater og situasjonskomedie, ei snedig blanding. Norén møter *Absolute Fabulous*. Men alvorleg talt, det er ikkje så dumt at desse stykka går samtidig, for det er absolutt eit slektskap i tematikk. Medan Noréns *November* er eit slags venterom like etter døden, så er dette bokstaveleg talt livets venterom i vår eiga tidlause tid. Slik har vi også tenkt scenografien, det skal gi ein slags assosiasjon til eit venterom.

No legg jo ikkje tittelen heller skjul på temaet, *Snart kjem tida*.

- Men den er jo dobbel da. Snart skal vi dø og snart skal vi få tid til å få tid, kjøpe oss tid til å få tid til å få tid.

Temaet er jo høgste mote blant synsarar, filosofar og antropologar.

- Ja, og det er herleg. Line Knutzon satsar ikkje på å bli udødeleg, dette skal spelast no og det synst eg er heilt fantastisk. Ho skriv seg effektivt inn i vår eiga tid, ho skriv om oss. Ho skriv om 35-åringar, eg er 36, ho skriv om kvinner som prøver å få barn, eg var sjølv ufrivillig barnlaus i fleire år. Eg har veldig glede av å flire av meg sjølv, sjå mi eiga hjelpeløyse. Line Knutzon gjer ikkje noko jålete forsøk på å ikkje gi svar, ho kjem med massevis av svar og ho er ikkje moralist, kva no det er. Men det er ein ting ho bevisst held seg unna, ho prøver ikkje å forklare kjærleiken. Ho seier at han er her, ho seier at her har de to par som vedkjem kvarandre og ein son som berre vil bli elska, og ei tenestejente, ei absurd dadda, som gjer dette endå tydelegare.

Det er eit utfordrande stykke når det gjeld form.

- Ja, absolutt, og på ein måte så seier det noko om skillnaden mellom dansk og norsk teater. Danskane har utfordra ein spelestil som vi er veldig reserverte overfor. Vi er så opptatt i norsk teater av å halde ting nede, kanskje er det kritikarane vi er redde for, vi nøyer oss med det "naturlege". Her må ein "tørs" og ein må ta sjansen på å tryne. Det er ingen vits å setje opp dette stykket viss ein skal vere forsiktig. Eg har i alle fall, og det trur eg gjeld mange andre òg, mykje meir ekspressivitet i meg enn det eg tør å sleppe ut.

Så får det stå som ein fotnote at Marit Moum Aune for alvor fekk teaterdilla da ho 17 år gammal smugtitta på Stein Winge da han sette opp Shakespeares *Rikard III* på Trøndelag Teater.

Ola E. Bø.

Snart kjem tida
av Line Knutzon
Omsetjing: Tove Bakke

Instruktør
Scenografi/Kostyme
Lysdesign

Marit Moum Aune
Unni Walstad
Ole Randers

Rebekka
Ingrid
Oda
Hilbert
John
Knuttebarnet

Iren Reppen
Ingunn B. Øyen
Hilde Olausson
Lasse Kolsrud
Svein R. Karlsen
Svein Erik Brodal

Inspisient
Maske
Lysmeistrar

Per Berg-Nilsen
Ingun Wagner
Edvard Breivik/
Tryggve Ildahl
Tore Gustavsen
Finn Kirkeby
Torill Steinlein
Andreas Zsidek/
Herve Huck
Kirsten Høidahl

Lyd
Rekvisitør
Sufflør
Scenemeistrar

Kostymekoordinator

Foto: Leif Gabrielsen

Forlag: Nordiska Strakosch Teaterförlaget

Premiere 23. januar 2001 på Prøvesalen

Programredaksjon: Marit Moum Aune, Ida Michaelsen, Signe Bjørvik
Grafisk Formgeving: Knut-Jarle Hvitmyhr
Trykk: Falch AS

«Hvem har belæg for at kalde nogen en Nå-generation? Og selvoptagede bliver vi også kaldt. Det er synd for alle vores børn, at vi bliver skilt, at vi tænker for meget på vores arbejde. Ja, gu' er det da synd, men det er også uundgåeligt. Det er lige præcis meningen, at det netop sker nu. Den rejse, hele menneskeheden er ude på, har været i tusindvis af år og kommer til at vare i mange tusinde år endnu. Hvert eneste menneske har en forpligtelse til ikke at forsinke denne tur.

Jeg synes det er at forsinke alting, at putte folk ind i kasser og kolonner og kalde dem alt muligt ligegyldigt. Jeg gider ikke beskæftige mig med omverdenen i en form, hvor man enten er nogen, der har vildt meget rødt tøj på eller vildt meget grønt tøj på. Jeg tager udgangspunkt i kærligheden, og jeg er blevet besat af tanken om, at der er et element i kærligheden, vi ikke har fattet.

8

Når man har prøvet kernefamilien og ikke bare er druknet i den eller har resigneret, opdager man til sin store forbavselse, at det ikke var den tilsyneladende brændende trang til et andet menneske, der gjorde det. Der er noget større, og det er vist nok selve livet. Livet, som er så stort og mægtigt. Og hvordan skal den lille forkrampede kærlighed imellem to mennesker dog måle sig i forhold til dette store. Hvordan kan vi mon mødes i selve livet og ikke bare i nogle barnagtige forestillinger om, hvad vi så skal, når vi kommer hjem fra vores røvsyge sommerferie, og hvordan vores røvsyge ligligheder skal se ud...»

Line Knutzen fra 1998, før ho byrja å skrive på stykket.
Utdrag frå programmet til «Snart kommer Tiden» på Dr. Dante.

«Når det går op for dig, at du ikke bare kan vælge om, kan du blive grebet af stor angst. Det er jo ens værste mareridt, at tiden bare er gået. Og du var ikke med. Du kan ikke huske, hvad der er sket. Det bliver alvor. Alvor alvor.

I tyverne jager du rundt efter en masse drømme. Og på et tidspunkt har du realiseret dem alle sammen. Du har fået lejligheden, manden og børnene. Der er ikke mere at drømme om. Nu står du i virkeligheden. Det er et granatchok.

Hvad så? Du får dødsangst. Eller du bliver hysterisk materiel. Især kvinder køber ting til hjemmet og bliver ved med at hænge lyskæder op og stille pottedplanter rundt omkring. Og mændene ligger ude på arbejdsmarkedet og gisper. Eller du bliver desperat ved med at rejse Jordan rundt.

Jeg siger ikke, jeg ved, hvad vi skal gøre. Men jeg tror, det er vigtigt, at man lytter til sig selv. At man ikke ignorerer den angst, man rammes af. Det er bedre at sige til sig selv: Fra nu af er den her tidsfølsomhed en del af mit liv. Det gør mig nogle gange meget ulykkelig, men hvis jeg tør være i verden på de vilkår, vil jeg også opleve at blive gladede, end når jeg var gladest, da jeg var 23.»

Line Knutzon, også i 1998.

Utdrag fra programmet til «Snart kommer Tiden» på Dr. Dante.

TRB

Verdiskapande

Du vil vel at banken din skal vere oppteken av
å få pengane dine til å vokse? Det vil vi òg.
For Fokus Bank vil meir.

Hovudsponsor for Det Norske Teatret

Fokus Bank

del av Danske Bank

Depotbiblioteket

01sd 14 662

det norske teatret

www.detnorsketeatret.no